

Luby Károly

Ludwig Vilma

tartotta meg 25 éves működése ünnepét, a »Létért való küzdelem« c. drámában.

Luby Károly (benedekfalvi), szatmári alispán, 1792. december 1-én Podmaniczky József báró felkérésére részt vett abban a közvetítésben, amely egyezséget eredményezett a pesti német és magyar színészek között.

»**Luca széke**«, Katona József ifjúkori színműve, csak 1867. dec. 25-én került színpadra, a Budai Népszínházban, Molnár György társulatának előadásában. Hamlet befolyása érezhető rajta. (Krasznai Mihály, Kocsisovszky Borcsa, Timár János és Kassai Vidor voltak a darab főszereplői.)

Lucca (lukka) Paulina, olasz származású bécsi operaénekesnő, sz. 1841. ápr. 25-én, Bécsben, megh. 1908. febr. 28-án, u. o. (Atyja L. Lajos kisiparos, sz. 1800-ban, megh. 1887. dec. havában.) Kistermetű, de rendkívül nagy hangterjedelmű és sokoldalú operaénekesnő volt, a legünnepeltebb nagyságok egyike. 15 éves korában a bécsi udvari opera karénekesnője, majd 3 évig első szerepeket énekelt, később Prágában működött, ezután 1861-ben Berlin udvari operájában találjuk. 1869-ben Oroszországot járta, 1872-ben vendégszerepelt Londonban, Szentpétervárott, Amerikában, Belgiumban, Olaszországban. 1862-ben otthagya Berlint, a világot járta. 1875-ben a pesti német színházban vendégszerepelt. 1878-ban visszatért Berlinbe, majd néhány évig a bécsi udvari opera tagja. Nálunk magyar színpadon első ízben 1862. júl. havában lépett fel a »Troubadour«-ban, mint Leonora, majd 1877. máj. 3-án ismét felkeresi a magyar fővárost, ekkor mint »Afrikai nő«-t, máj. 5-én mint a »Hugenották« Valentine-ját, 8-án mint Aidát láttuk viszont. 1882. augusztus havában a koronás aranyéremkereszttel tüntették ki. 1889. január havában visszavonult. Kitünőbb szerepei: Mignon, Valentine (Hugenották), Norma, Aida, Carmen, Elsa (Lohengrin), Afrikai nő, Pamina (Varázsfuvola), Constanza (Szöktetés a szerályból), Ezred leánya, Elvira (Ernani), Fluthné (A windsori vígnők), stb. Első férje Freiherr von Wallhofen őrnagy volt, ettől 1862-ben elvált,

1874. március havában báró Rhaden Adolf gárdahadnagy neje (1899. őszán özvegye) lett.

Lucifer, (latin, a. m. világossághozó), az »Ember tragédiájá«-nak egyik főalakja (bukott angyal), a tagadás szelleme.

Luczenbacher Pál id., magyar főrend, nagyvállalkozó, sz. 1818-ban, Szobon, megh. 1900. március 12-én. Végrendeletében az Orsz. Színészegyesület javára 5000 K-t hagyományozott.

Luczenbacher testvérek 1861. július havában az épülő budai Népszínháznak 10.000 téglát ajánlottak fel.

Ludas Matyi, bohózat. Írta Fazekas Mihály verses elbeszélése nyomán Balogh István, zenéjét szerzette Szerdahelyi József. Előadták 1838. december 27-én, a Nemzeti Színházban. (Érdekes, hogy L. M. története Balogh bohózata nyomán került a ponyvára.)

Ludikar Pál, cseh származású operaénekes, 1913. okt. 25-én a M. Kir. Operaházban mint vendég lépett fel a »Faust« Mephisto-jául. Basszusa ekkor már elvesztette azt a szép zengést, amellyel a művész még nemrég a milanoi Scalában tündökölt.

Ludvig Borbála, úttörő színésznő. (Lásd: Tellerné.)

Ludwig Vilma, operaénekesnő, dr. Ludwig Ferenc pécsi városi tisztii főorvos leánya, Petrovics István zongoraművész és zeneszerző felesége, az »Orsz. Magy. Kir. Zeneművészeti Főiskolá«-n kapta ének-művésznői oklevelét, 1919-ben. Néhány évig a budapesti Városi Színház operaszínpadán működött, ahonnan családi körülményei hazahívták. Azóta különböző operákban vendégszerepelt és többnyire férjével együtt hangversenyeket ad. Operaszerepekben különböző városokban a »Carmen«-t, Santuzát, a »Zsidónő«-ben Rechát, a »Troubadour«-ban Azucenát, a Hunyadi László-ban Erzsébetet, a »Faust« Margitját, a »Bánk bán« Gertrudisát stb. énekelt. Nagyszámú hangversenyei közül kiemelkednek az 1924. tavaszán északolaszországi körútja keretében tartott milánói és velen-cei hangversenyei.